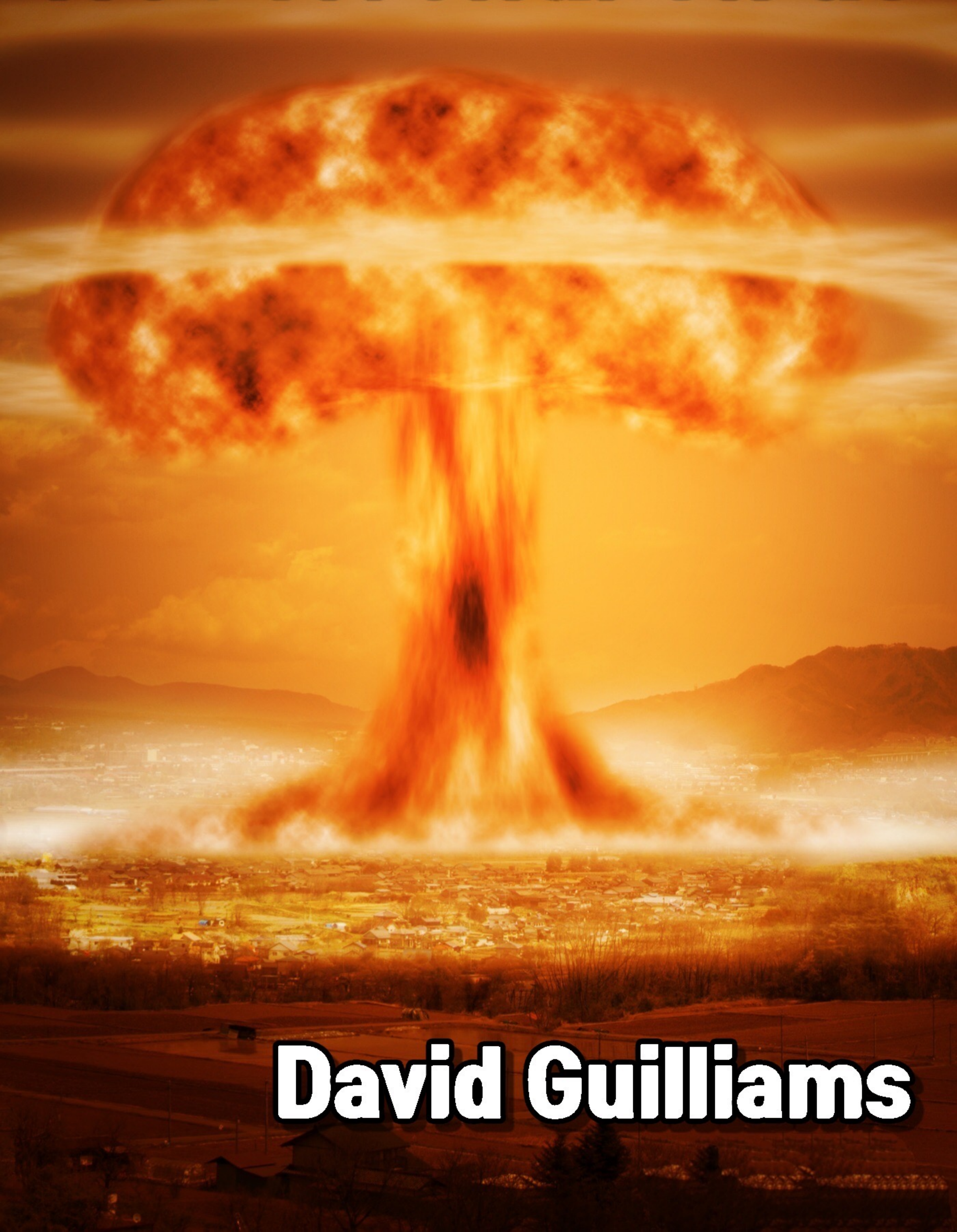
Het Vivendi Virus

David Guilliams

Voorwoord

Dit kortverhaal heeft een vorm van omgekeerde psychologie die in het muzieknummer Ask van The Smiths zit. Daarin zit de volgende boodschap: If it’s not love then it’s the bomb that will bring us together.

Nachtelijke Redactievergadering

Nadia Demeester - Goed, iedereen is hier. Ik heb jullie hier allemaal bijeengeroepen op dit nachtelijke uur omdat Johnny Milan, een freelance journalist die ook voor onze krant werkt, mij niet zo lang geleden een voorstel heeft gedaan voor de publicatie van een wel heel bijzonder artikel. Hij had al andere kranten benaderd, grotere, maar die hebben zijn voorstel afgewezen waardoor hij er lichamelijk aan ten onder ging. Het was pas vannacht dat hij terug energie had om zijn woonst te verlaten en zo heeft hij bij mij thuis aangebeld. Ook al kan ik begrijpen dat de grote kranten zijn voorstel hebben afgewezen, heb ik voor de omgekeerde beslissing gekozen. “De Progressieve” zal hierdoor als krant veel negatieve publiciteit kunnen krijgen, maar ik geloof dat mijn beslissing op de lange termijn zal renderen.
Waar gaat het over? Toen de wereld op de hoogte werd gesteld van het feit dat de wereld zichzelf kon vernietigen met nucleaire wapens, werd het al snel duidelijk voor de mensen dat daarin net de vrede ligt. Geen enkel land gaat een nucleaire oorlog beginnen omdat dat land dan ook zichzelf zal vernietigen. Zoals velen onder jullie al weten is dat het scenario van de totale wederzijdse vernietiging. Toen Johnny een goed jaar geleden naar de film “Dr. Strangelove” uit 1964 van Stanley Kubrick keek, bleef het einde van de film door zijn gedachten gaan. Het einde met een onvermijdelijke globale nucleaire oorlog en het plan van hooggeplaatsten om een poging te ondernemen om ondergronds te overleven.
Dat plan was toen al op zijn eigen manier indrukwekkend maar nu zijn we een kleine zestig jaar later en Johnny is er net zoals ik van overtuigd dat met de huidige technologie een leven in een ondergrondse stad je kan doen vergeten dat je de rest van de wereld nog nodig hebt. Een ondergrondse stad met alle bestaande luxe tot aan de natuurlijke dood.
Als jullie toestemmen, zal ieder van jullie een taak van me krijgen die een onderdeel zal vormen van het artikel. Is er iemand die niet wenst deel te nemen aan een artikel over de mogelijkheid van een globale nucleaire oorlog wanneer de rijksten in samenwerking met gemachtigden bij de nationale

veiligheidsdienst een geheime ondergrondse stad hebben en ook nog met hun vele geld en politieke macht de wereld succesvol doen geloven dat de grootmachten aan het afstevenen zijn op een grootschalig nucleair conflict?
….
Niemand. Goed, dan begin ik bij Ivo. Zoek eens op hoe de rijken zich bezighouden met een luxueuze doomsday bunker. Daar is veel over te vinden aangezien ze dat niet verbergen. Er is wel veel luxe in die bunkers, maar men kan er niet tot aan de natuurlijke dood overleven. Dat kan dan wel als inleiding gebruikt worden. Een inleiding die aantoont dat de rijken er geen probleem mee hebben om daar veel geld aan te spenderen. Zij redeneren dan volgens het principe dat de wereld nog slechter en krankzinniger kan worden met zelfmoordterrorisme op het hoogste niveau dat de wereld vernietigt tot gevolg. Dat geeft hen dan het recht op verdediging vanwaaruit de steeds beter wordende verdediging volgt die een punt kan bereiken dat die zo goed is dat men vanuit die verdediging de aanval kan worden zonder in de categorie zelfmoordterrorisme te zitten maar veeleer een omgekeerde terroristische categorie.
Kathleen, jij mag dan het profiel uitwerken van de rijksten der aarde die met hun vele geld zelfs geheime operaties van de overheid naar hun hand kunnen zetten. Je begint met het feit dat ze geen enkel probleem met massamoord hebben omdat ze dat gewend zijn op de manier die nog steeds legaal is. Ze hoeven hun vele geld niet integraal te besteden aan armoedebestrijding waardoor ze vele levens zouden redden maar mogen dat voor henzelf houden, wat ze ook doen, ook al betekent dat dan dat ze hierdoor vele mensen laten sterven.
Ik stuur je ook nog de link naar een oud artikel van De Standaard. Als je dat artikel combineert met hun legale massamoord profiel, weet men dat een deel van hen bereid is om de wereldpopulatie te vermoorden als ze er van overtuigd zijn dat hun levensstijl er niet op achteruit zal gaan. Volgens het artikel gaat die er enkel maar op vooruit indien ze een diep ondergronds leven kunnen leiden dat vergelijkbaar is met hun bovengrondse. Dat hun leefwereld gereduceerd wordt tot een ondergrondse stad kan tot isolement leiden maar dat zijn ze volgens het artikel al

gewend en daar zullen ze een heel pak minder vijanden hebben wanneer het overgrote deel van de wereldpopulatie gestorven is. Het artikel heeft het ook over hoe ze zich constant moeten aanpassen aan hun vijanden, zowel in de kleine als de grote criminaliteit.
Wanneer ze dan zeer hoge militairen benaderen die onder andere geheime operaties op geheime locaties leiden die ontoegankelijk of verboden terrein zijn voor het publiek, gaan ze die makkelijk kunnen overtuigen van het feit dat het ook over hun overleven gaat. Vroeger ging de redenering als volgt: Wij kiezen er voor om ook atoomwapens te hebben want als we dat niet doen, gaan de krankzinnigen van de andere grootmacht hun atoomwapens gebruiken om ons te vernietigen. Dat wordt nu: Wij kiezen ook voor een ondergrondse stad want als we dat niet doen, gaan de krankzinnigen van de andere grootmacht vanuit hun ondergrondse stad ook ons vernietigen. Ook al gaat dat dan ook ten koste van hun eigen volk zoals vele krankzinnige dictators doorheen de geschiedenis van de mensheid al hebben gedaan.
Peter, jij zoekt uit wie er allemaal in zo een ondergrondse stad woont. Is daar ook een klassensysteem? Als daar nog een werkende klasse nodig is, gaan de rijksten dan samen met de hooggeplaatsten van de nationale veiligheid mensen rekruteren door de verworpenen van de maatschappij, die dakloos en zonder familie en vrienden zijn, te ontvoeren en een opleiding te geven in de diep ondergrondse stad? In dat geval zullen die ex-daklozen snel merken dat ze daar niet kunnen ontsnappen en dat er zware sancties zijn voor wie dat probeert. En als daar de doodstraf geldt als ze weigeren te doen wat hen aangeleerd en opgedragen wordt, kan men met een vrij grote zekerheid concluderen dat die ondergrondse stad vrij snel volledig operationeel zal zijn. Een ondergrondse stad met veel militaire politie in verhouding tot alle andere inwoners.
Aaliyah, jij krijgt het technologische deel. Hoe ziet die ondergrondse stad er uit wanneer men daar in alle bestaande luxe kan leven tot aan de natuurlijke dood? Jij zal nauw samenwerken met Peter zodat hij zijn idee over het mogelijke klassensysteem daarop kan afstemmen.
Wat er zeker in moet is de beschrijving van een YouTube clip met

titel: “The artificial skylight that you won't believe isn't real” terwijl we er de link bijgeven en de clip tonen op onze website.

Die toont aan dat men ondergronds voor verlichting kan zorgen waardoor men het verschil niet kan zien met daglicht op het aardoppervlak. Dat maakt al letterlijk dag en nacht verschil in verband met hoe mensen al onmiddellijk afkerig zijn wanneer ze zich een ondergronds leven inbeelden.
Je zal met drie categorieën aan de slag gaan.
Ten eerste recente technologische uitvindingen die zeer bekend zijn zoals de smartphone en ChatGpt.
Ten tweede recente technologische uitvindingen die niet zo bekend zijn zoals het artificiële daglicht waar ik het net over had en ten derde mogelijk bestaande recente technologische uitvindingen die niemand kent en daar zijn twee goede argumenten voor.
Ten eerste de grote oude industrieën die hun tentakels over de wereld spreiden en van uitvindingen hun eigendom maken omdat die hun grote en oude industrie bedreigen. En dat doen ze dan op legale of zelfs illegale wijze en eens de bedreiging geneutraliseerd is, gaan ze uit gemakzucht verder met hun oude en grote

industrie.
Ten tweede is er de Invention secrecy act van de overheid die bepaalt dat een uitvinding verboden verklaard kan worden omdat er rechtstreeks of onrechtstreeks een bedreiging voor de maatschappij in zit. Dan denk ik aan de replicator uit Star Trek. We gaan ook de beschrijving van een YouTube clip en de clip zelf geven voor wie nog niet weet dat is. De clip heet "Star Trek Replicator".

Want dat is bedoeld voor veel vooruitgang en draagt dat ook in zich maar elke gewone burger kan er ook een atoombom mee maken. Dat betekent dat als iemand of meerdere mensen dat al hebben uitgevonden, de overheid dat onmiddellijk uit circulatie heeft gehaald zodat er geen pers meer was om daarover te rapporteren en als er al wat lokaal nieuws over verschenen was, werd dat ook automatisch folklore.
Die twee gegevens kan men dan combineren om te suggereren dat de rijksten in samenwerking met hooggeplaatste militairen uitvindingen ter beschikking hebben waar de burgers geen enkele weet van hebben.
Zo zal men bijvoorbeeld in die ondergrondse stad het gehele

internet aan data ter beschikking willen hebben en dat zou daar misschien al mogelijk zijn op een praktische manier door data in dna op te slaan. Ook hier verwijzen we naar een YouTube clip met als titel: “How we can store digital data in DNA | Dina Zielinski”.

Maar ook zonder die aannemelijke uitvindingen kunnen we al concluderen dat enorme hoeveelheden geld in combinatie met de bestaande technologieën, bekende en minder bekende, al kunnen resulteren in een ondergronds leven met alle bestaande luxe tot aan de natuurlijke dood.
Hou daarbij ook nog rekening met het feit dat veel vandaag bestaande technologie nog niet zo lang geleden algemeen als volkomen onmogelijk werd bestempeld.
Heidi, jij gaat tenslotte eens na hoe diep een ondergrondse stad moet zijn om geen nadelige effecten te hebben van een nucleaire inslag en de daarbij horende radioactiviteit. Gebaseerd op de afstand van de inslag. Hoe dichter, hoeveel dieper en omgekeerd.
Zelf zal ik het einde van het artikel schrijven. Over hoe we ons verplicht voelden dit scenario mede te delen omdat niets doen aanvoelde als alles maar te laten gebeuren terwijl een

geïnformeerde wereld de manier kan vinden om dat scenario te vermijden wanneer de bevolking in voldoende mate eist dat geen enkele overheid nog recht heeft op plaatsen waar de burger en de pers geen toegang toe hebben.
Zo, jullie kunnen aan de slag. Ik geef jullie twee weken en wie een nuttige aanvulling heeft, deelt die via ons lokale nieuwsnetwerk zodat we allen mogelijkerwijze een nog betere bijdrage leveren.
Dat was het, tot over twee weken.

Twee weken later

Nadia Demeester- We hebben allemaal twee intense weken achter de rug maar wat mij betreft zijn ze het meer dan waard geweest.
Binnen enkele minuten is het zover. Dan verschijnt het artikel in onze gedrukte krant en online. Ik ben net als jullie ontzettend benieuwd hoe de bevolking en de media gaan reageren.
Vanwege de realiteit voel ik me gedwongen te zeggen dat ik hoop op het beste maar me aan het ergste verwacht.
In ieder geval, jullie krijgen een tweetal weken betaald verlof om te bekomen maar ik hoop wel dat jullie in de mate van het mogelijke de media en het woord in de straat blijven volgen.
Vanaf nu is onze strategie die van het luisterend oor in plaats van de woord nemende. We zullen het een tijd van de traagheid en de doordachtheid moeten hebben vooraleer we onze vinger kunnen leggen op hoe de wereld volgens ons zal verdergaan.
Dit gezegd zijnde vraag ik jullie om het glas te heffen op een exceptionele samenwerking die resulteerde in een artikel dat wel eens een prominente plaats in de geschiedenisboeken zou kunnen krijgen.

De President van de Verenigde Staten

De President van de Verenigde Staten- Ik had nooit kunnen vermoeden dat mijn termijn gekenmerkt zou worden door de grootste protesten in de geschiedenis van de mensheid en niet alleen hier in de Verenigde Staten maar in de hele wereld terwijl we nog maar een goede week geleden geconfronteerd werden met het artikel van De Progressieve.
Niemand heeft nog twijfel over het feit dat alle overheden volledig transparant moeten zijn en bijgevolg niet meer kunnen beschikken over terreinen die verboden toegang zijn voor het publiek.
Na langdurig zwaar en diep beraad ben ik met al mijn adviseurs tot een besluit gekomen dat jullie niet graag zullen horen.
Na overleg met alle andere grootmachten zijn we tot de conclusie gekomen dat we niet tegemoet kunnen komen aan de eis van de wereld en het doet me veel pijn dit te zeggen. Ook wij beschikken over bepaalde zaken die niet openbaar gekend mogen zijn omdat dat tot misbruik op globale schaal zou leiden. Ik kan u verzekeren dat de evolutie een vooruitgang met zich meebrengt waar een keerzijde aan hangt. De gewone buurman die vanuit zijn garage de wereld onvoorstelbare schade kan toebrengen. Dat vergt geheim onderzoek van onze kant om die persoon voor te zijn zodat we weten waar we op moeten letten in de maatschappij.
Ik weet dat mijn boodschap niet overtuigend is maar het enige alternatief is een wereldwijde Big Brother wereld die tot in de slaapkamer en het toilet gaat. Ik raad jullie dan ook de Braziliaanse Netflix serie Onisciente aan indien jullie die nog niet gezien hebben. Ik ben met mijn adviseurs tot de conclusie gekomen dat de wereld dit niet wenst en daar ook niet klaar voor is…

Nawoord

En het wereldwijde protest?
Dat bleef duren maar bleef voortdurend zonder succes. Zowel de bevolking als de overheden waren niet bereid om in het verhaal van de andere te stappen.
Het leven was nu zoals bezongen in Roadhouse Blues van The Doors. “The future’s uncertain and the end is always near”.
Maar de bom had de mensen wel samengebracht waardoor de wereld er elke dag een beetje beter uitzag dan de vorige.
Het virus van het leven, meer bepaald de wil om te leven had toegeslagen. Iedereen herkende zijn en haar gezamenlijke vijand in zichzelf en de andere die de gezamenlijke wil om te leven versterkte en voor een verbondenheid zorgde.
Dit kortboek is opgedragen aan Burden in my hand van Soundgarden.

David Guilliams